

Det ögonblick då texten föddes till ett embryo av explosivt liv tillägnas ingen då färgerna det berörde inte kan fångas ty de fanns inte; däremot möter en läsare denna förhoppningsfullt skrivna text.

Om man inte förstår så här långt är det i sin ordning; böcker kan läsas om. Förstår man är man måhända med i handlingens epicentrum (jag lovar inte att det kommer).

Ecce moment! Ce moment perdu. Mon amour! Ja suis hereux un instant pour ta mémoire! Fortsättningsvis ska jag försöka att hålla mig till texten och vara så saklig man aldrig kan vara inom icke-somatiken; tror någon på fullt allvar att grekerna hade accepterat detta språkbruk? Matematikens integralisering kan simulera ett kontinuum av ögonblick men det gagnar intet ty Jesus ville att tio skulle bli ett och en sådan fri radikal biter ingen matematik eller kemi på. All respekt för Ecce Homo och ursäkta att en simpel man som författaren ifråga begagnar ett travesterat latin av bibliska mått men varje ögonblick blir unisont ett om Ecce moment nämns minst en gång och min risiga franska blir upplyst av det mer ursprungliga.

Denna text handlar inte om något annat än vädret en sommarkväll och det var ingen Monika den sommaren; sålunda ingen sensualism. Den kärlek till ett ögonblick som antyds kan icke vara icke-glömd om möjligheten vore stringent perfektion; världen vore alltså som är fallet från Eden. Jag har nyss varit vitsig och är nu så självgod att jag berättar det; alla har vi fel och brister.

Mine brister brister i stringent perfektion. Detta är med andra ord ingen akademisk avhandling utan blott en bön om att tandborsten till höger om mig ska göra mina tänder mindre fula ett antal elektriska månvarv från det i sammanhanget

oväsentliga ögonblick vi så ogrekiskt och slappt kallar nu (varde cool gate). Ingenting i neurondrömmens regndansfjät kan uppnå den sofistikaion en enkel oboe kan uppnå i en Mauretansk symfoniorkester Robert Broberg till trots. Ecce moment blir i ett slag till för att treenigheten ska bli viss. Ecce moment ännu en gång för att Jesu liv blir ett med broderns bröd; det dagliga.

Jag kan babbla rappt som en rabin kan raka sig vasst viss om att jag skriver ännu några ögonblick så att matematiken ej blir besviken. Ett ögonblick är sällsamt anomaliskt likt ett irrationellt tal; detta matematikens mest precisa instrument - det irrationellas exakthet och hugskott. Varde hugskott! Klockan blir sju med religionen som mest rabiata förespråkare. Det ska vara sju religioner med sju profeter och sju skapelser. Bara en har en bar med vin under skälet religion. Där blev det inte många rätt på V75 - det heter kristendom. Det supps friskt tydligen - satan!

Det finns mycket elände här i världen sa morbrodern innan han slängde sig i väggen för en simpel tonårings skull. En ålder av tvekan gör ett visst ögonblick visst. Detta ögonblick. Jag gagnar intet genom att begagna latin.

Vädret var frågan eller saken detta handlar om; en aspekt av vädret likt ett tal i matematiken; det är ju irrationellt och fullt friskt och sant. Ett ögonblick som egentligen ej hör hit men likväl platsar likt en älva på en plan grönsak lysande lik en fot av något bolligt material ur vilket Milan är Milano med hela det icke-existerande kungadömet Italien, är det då min inre blick korsade en blix och tanken formades att var person som kan sin pastor Berkeley vet att jag har levererat ett kristendomens "I refute it thus" (det heter så i empiristiska kontexter). Jösses! Jag har bara skrivit om ett ögonblick ett ögonblick och har redan levererat på fyra språk. Fyra språk är

mer än tre elefanter, det ska alla sju dvärgar veta. Om någon undrar så är det svenska som är modersmålet all dansk poesi till trots. Varde Strunge den evigt unge i förkrossande stelhet på midsommar - en sommar.

När jag var i färd med att vända blad insåg jag ett misstag - jag tänkte på en isokaeder medan jag såg något annat; en platonsk kropp har intet med mitt privatliv att göra ity jag har en tandborste som gör grovjobbet medan jag skildrar något lika perfekt som irrationella tal; ett ögonblick av upplevd väderlek som piskar skiten ur italienska ligan. Tack för underhållningen! Enn sann arya har ett fredsbudskap och detta är en aspekt av vädret så friskt som en sommarbris kan explodera i nästan rumänska landslagsfärger. Snacka om bris med andra ord - det är allvar boys and girls. Jag skriver för livet och brisen jag nedtecknar stunnade hastigt och blev en älva för barns rätt i Leningrad; välkomna in i grönskan. Det är sommar i Rönneholm och solen är i nedan allt medan detta skrivs även om årstiden för evangeliet kan kvitta. Det är erfarenheten som räknas och inga droger eller annat behövs om man följer mig till punkt. Detta skrivs ty jag lider för konsten men förlaget jag så att säga ligger på (även nattetid) blir inte mindre hungrigt på pengar det lätt konsumerar för att ett alster jag levererat köps av en person. Snälla köp två och betala för sju sju gånger två gånger. Det är de facto moderna tider och tyvärr är ekonomin uppfunnen. Jag må vara fräck men för berättelsens skull ber jag om ekonomi år förlaget en stund; filosofi är kliniskt exakt och jag gör mitt - jag vädjar. Så!

Berättelsen har nu fått ny näring och jag är åter ur detta vädjans smått metafysiska träsk. Jag nyttjar en blund en stund åt att förmå mig närma mig berättelsens eller nedtecknandets objekt som det anstår varje skenbart galen vetenskapsmans heder. Ett ögonblick av sol utan mat i nedan; ett nyktert

ögonblick en rusig sommar i vinterskrud för att förleda till kontemplation angående rådande årstid då detta läses. Här och nu och för all mänsklig framtid gäller att på modernt språk figurerar vanligen fyra årstider likt en pizza, vänligen välj vapen. Jag levererar på distans. Ett ögonblicks färg döljt i svärta likt bläck på papper. Detta är de antagna antagonister eller hinder jag väntar och då inses lätt att ögonblickets färger blir fadda i varje nedteckning. Detta är en nedteckning avsedd att sälja på grund av överenskommelse med ett färglöst förlag. Allt är relativt utom Einstein; han är ute ur bilden. Det är moderna tider, les tempes modernes, sextioalet är kanske lika inne som femtioalet är snyggt men vi är med på att det brukas allvar här så begrunda nyktert vädret och tänk på vädrets färg. Ser ni poängen kära läsare? Om ja fortsatt gärna. Om nej gör som det behagar; jag ber om nåd för fortsättningen. Mina ord räcker inte. Det är ju sunt förnuft som gäller. Ett ögonblick är allt som är fallet och Monika är ej. Utan Monika men sommar är det och dans kring sommargranen gör julen till okommersiell för en tacksam påve - vi hoppas på bättre tider ty en tysk påve är det ruter i, han kunde sin nutidshistoria och slog världen med positiv häpnad. Det ska vara en tysk påve till att göra positiv historia.

Detta är en annan historia som enbart handlar om trolleri; ett ögonblick. Det är ett sorgligt faktum att ett begrepp hämtat från klassisk grekiska blivit feltolkat och missförstått från första början. Varje gammal grek hade tagit sig för pannan ty idag är det en begreppsinfation som urholkar all betydelse i språket som var djupt allvar för grekerna; de älskade sitt språk och deras syn på sanningen är smutskastad till vardags. Ett begrepp ska ovillkorligen bort och denna skrivelse förtjänar inte sitt namn; sin titel. Ett begrepp har våldtagits och jag har haft det centralt placerat i en titel; det är första och sista gången jag nämner det i skrift - ett järtecken och pesten är med oss alla. Vem som helst kan vara det; ett plötsligt

leende räcker. All spontanitet är förbjuden enligt icke-somatiken annars är det något affektivt sjukt. Alla kan vara det och ett fåtal har diagnos. Inom vården får de problem att rekrytera om alla ska vårdas. Hela Sverige kan vara det och inom vården måste man vara frisk. Det gäller att undanta de man vill ska arbeta med resten av populationen. Så arbiträrt är det faktiskt.

Det är svårt att skriva om detta ögonblick utan att färgexplosionen blir väldigt platt och texten därför väldigt kort. En liknelse med en bilfärd räcker och en plötslig fågelskit på en framåtfärdande bilruta fångar ett centralt moment i ögonblicket. Det är en bra liknelse för det ögonblick jag skildrar men det saknar mustighet och annat och liknelsen med fågelavföring gör ingen park rättvisa. Jag har verkat associationsrik och de mindre nyfikna har nog slutat läsa. Jag fortsätter med blodad tand för dig som har blodad tand att fortsätta.